

Ploščica se natakne na iglo, ter se pred zerkalom hitro suče. Okó ne more razločevati posamesnih barv, ker je 478 bilijonov treslejev v sekundi naj bolj počasnih, katerih se oči še zavejo, ali se jih navzeti morejo. Ves ščep se vidi torej bel. Ako bi bila pa solnčna svetloba prvotna že bela, ne pa sestavljena iz barvinih delov, bi bila vsa narava brez barve; vse stvari bi se vidile svinčeno sive. Jutranja zarja in še celó naše obličje, zarja življenja na cvetečih licih mladostnih, bi enaka bila sivo barvanim podobam in medorezom. Krasna mavrica bi se spremenila v ozek sivkast svetli trak. Zvezde bi prav slabo svetile na sivem nebu. Zarja bi se več ne oblačila v krasnobarvano, cveteče krilo, zagrinjala bi pusto, sivo zagrinjala po modrem nebu; še celó naj lepši poldan bi imel pogled deževnega vremena ali zimskega časa. Modri stvarnik, ki je vsem stvarém dodelil čudapolno lepoto, jim je še podaril eterično milost, ki ima svoj vir v barvah solnčnih žarkov. Brez njih bi sicer moglo vse rastlinstvo hrane najti, in listki bi varovali sad, ali prijetno zelenje bi bilo vse spremenjeno v velo rujavo barvo vele jeseni.

Šolsko blagó.

Iz slovnice. Zaimek. Janez bere, Jože piše, Tine šteje. Janez, kaj delaš? Jaz berem. Jože, kaj delaš ti? Jaz pišem. Tine kaj pa ti delaš? Jaz štejem.

Koga imenujejo te osebe, in od koga pripovedujejo? Te osebe pripovedujejo in govoré same od sebe. Na mestu katerih besedi se rabi tukaj besedica »jaz«? Besedica »jaz« je tu namesto samostalnega, lastnega imena. Kako pa bi ti dečki (te osebe) govorili sami s seboj, ali eden k drugemu? Rekli bi: Ti bereš, ti pišeš, ti šteješ. Kako bi pa kdo drugi rekel, ako bi hotel povedati, kaj ti dečki delajo, pa bi ne imenoval njih imen? Rekel bi: On bere, on piše, on šteje.

Besede, ki jih stavimo namesto imen, da ne ponavljamo vedno samih imen, jim pravimo zaimki ali zaimena, za to ker jih stavimo namesto imen ali zaimena. Kaj pomenjajo imena: »Janez«, »Jože«, »Tine«?

Te imena pomenjajo osebe, in besedice, ki te osebe namestujejo, to je: »jaz«, »ti«, »on«, (ona, ono) so tedaj osebni zaimki.

Zgledi za vaje v pisanji. Le ta je pošten, kdor storí vse, kar tirja njegova dolžnost. Ako gledaš bolj na dobiček, kakor na dolžnost, ljubiš le samega sebe, ne pa čednosti.

Rosa napaja in pozivlja rastline, — dobri nauki pa krepčajo in zlahtnijo mladinsko serce. Nabiraj si zgodaj lepih naukov, in zvesto jih hrani v svojem sercu!

Dobri človek prinaša dobro iz zaklada svojega serca; hudobnež pa snuje hudobno iz svojega malovrednega zaklada; zakaj, s čimur je napolnjeno serce, to kipi pri ustih.

Pamet ne sme biti podobna žitnici, v kateri seme ne raste; podobna mora biti žitnemu polju, ktero se obdeluje in donša bogato žetev.

Dobri nauki staršev in učiteljev so knjige, v katerih naj bi se otroci pridno učili.

»Vera brez del je mrtva«, — domoljubje tudi.

Prevzetnost je červ v bogastvu. Kdor je prevzet, je tudi nevkreten.

Lakomen človek ima velike oči, pa majhen želodec.

Vednosti se ne zajemajo s korcem.

Dopisi in novice.

Iz Ljubljane. G. A. Nedved, učitelj godbe, je zložil osem napevov k slovenskim cerkvenim pesmam, in jih ima že za natis pripravljene. Da bi pa to delo gotovše prišlo na svetlo, vabi g. skladatelj vse preč. g. g. cerkvene predstojnike, učitelje in orglavce, da bi si te napeve obilno naročevali. Cena teh napevov bo, kolikor mogoče, prav nizka. Nadjamo se, da se bodo učitelji, orglavci in sploh prijatli cerkvene godbe in cerkvenega lepega petja obilno zglaševali pri mnogoizurjenem g. skladatelji. Naročilna pisma naj se pošiljajo (frankirana) pod napisom: A. Nedved, c. k. učitelj godbe v Ljubljani.

— „Tovars“ je v 9. listu l. l. dné 1. maja l. 1866. prinesel lepo novo pesem pri sv. maši. Za to pesem sem jaz, kakor je Tovars željo izrekel, zložil napeve za moški ali ženski čveterospjev. Ti napevi se pri g. Milicu že natiskujejo, in bodo kmali gotovi. L. Belar.

— Tudi g. Fr. Gerbec je zložil napeve za sveto mašo (za zgoraj omenjeno „Tovarsovo“) z blagoslovom vred v 10 odstavkih za ženski in moški čveterospjev. Verli g. skladatelj je ravno sedaj v Ljubljani na počitnicah in misli to lepo delo izdati v spomin stoletnice naše kmetijske družbe. Kedar prideta ta dela na svetlo, bomo berž naznanili.

Premembe v učiteljskem stanu.

Postavljeni in prestavljeni so g. g. učitelji in podučitelji: Jožef Krck iz Cerknice na Boh. belo; Peter Gross iz Boh. Bele v Šentvid pri Zatičini za podučitelja; Janez Pezdio iz Boh. Bistrice v Horjul; Janez Mandelo iz Kamnika na Boh. Bistrice; Peter Kapun, bivši učitelj v Ipavi, za dekliškega učitelja v Kamnik. Č. g. Janez Juvan, vodja gl. šole v Teržicu, gre za benef. in kat. v Idrijo; č. g. Anton Fetich - Frankheim, novoposvečenec, pride za kateheta v glavno šolo v Teržic. — G. J. Hudovernik, učitelj v Horjulu gre v Ameriko.

Pridjan je Kazavec št. 7., 4 strani.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Tiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.